

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 140/06-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. augusta 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť V. B., K., zastúpenej advokátkou JUDr. M. Š., K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 1211/99 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 1211/99 porušil základné právo V. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 1211/99 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. V. B. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 60 000 Sk (slovom šesťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Košice I p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. V. B. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 5 302 Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún), ktorú je Okresný súd Košice I p o v i n n ý vyplatiť na účet advokátky JUDr. M. Š., K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 19. apríla 2006 č. k. I. ÚS 140/06-14 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť V. B. (ďalej len „s'ťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 1211/99.

Zo s'ťažnosti vyplýva, že s'ťažovateľka sa návrhom na začatie konania podaným na okresnom súde 22. novembra 1999 domáhala proti J. M., K. (ďalej len „odporca“), a S., a. s., pobočka K. (ďalej len „vedľajší účastník konania“), náhrady škody za ublíženie na zdraví.

Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 19 C 1211/99-91 z 25. februára 2003, proti ktorému podala s'ťažovateľka odvolanie. Krajský súd v Košiciach uznesením

č. k. 11 Co 161/03-117 z 22. januára 2004 predmetný rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Okresný súd 18. januára 2005 vo veci nariadil znalecké dokazovanie len z odboru traumatológie napriek tomu, že mu krajský súd nariadil vykonať znalecké dokazovanie aj z ďalších odborov.

Sťažovateľka 29. septembra 2005 podala predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú okresný súd v odpovedi na túto sťažnosť uznal za dôvodnú.

Sťažovateľka namieta, že takmer po dvoch rokoch od vrátenia veci z krajského súdu na ďalšie konanie, nie je do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu vo veci právoplatne rozhodnuté.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Okresný súd Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C/1211/99 porušil právo V. B., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené, v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd SR prikazuje Okresnému súdu Košice I, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C/1211/99 konal bez zbytočných prietahov.

V. B. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 100.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Košice I povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

V. B. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť jej právnej zástupkyňi do jedného mesiaca od dňa doručenia tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predseda JUDr. A. M. listom sp. zn. Spr 2428/05 z 25. júla 2006 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 3. augusta 2006.

Okresný súd vo svojom vyjadrení popísal prehľad procesných úkonov v predmetnom konaní a uviedol nasledovné: *„(...) Predmetom konania je žaloba, ktorou sa sťažovateľka*

(žalobkyňa) domáhala náhrady škody titulom bolestného, straty na zárobku, škody na motorovom vozidle a osobných veciach a za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Konanie je vzhľadom na nutnosť znaleckého dokazovania fakticky značne zložitú. Táto faktická zložitosť veci nemala v celom rozsahu vplyv na dĺžku konania. Obdobia medzi jednotlivými úkonmi uskutočnené súdom ako aj doba, ktorá uplynula od podania žaloby do nariadenia prvého pojednávania boli spôsobené značnou preťaženosťou vybavujúcej sudkyne v tomto období. Správanie sťažovateľky neprispelo k dĺžke konania. (...)

Súhlasíme, aby súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.“

Právna zástupkyňa sťažovateľky sa k uvedenému vyjadreniu okresného súdu nevyjadřila, vo svojom liste z 3. augusta 2006 však uviedla, „(...) že *netrvá na tom, aby sa v horeuvedenej veci konalo ústne pojednávanie*“.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 19 C 1211/99:

- 30. november 1999 – sťažovateľka podala na okresnom súde návrh na náhradu škody z ublíženia na zdraví proti odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi;
- 7. december 1999 – okresný súd zaslal odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi výzvu na vyjadrenie sa k návrhu;
- 27. december 1999 – odporca zaslal okresnému súdu vyjadrenie k návrhu;
- 29. december 1999 – vedľajší účastník zaslal okresnému súdu vyjadrenie k návrhu;
- 10. november 2000 – sťažovateľka urgovala okresný súd, aby vo veci konal;
- 16. november 2000 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 30. január 2001;
- 30. január 2000 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom bola vypočutá sťažovateľka a odporca, a následne bolo pojednávanie odročené na 30. marec 2001 za účelom predloženia návrhu na dokazovanie, vyžiadania správy od vedľajšieho účastníka o liečení sťažovateľky a správy o preplatených nemocenských dávok sťažovateľke;
- 31. január 2001 – okresný súd vyzval S., a. s., pobočka K. (ďalej len „s.“) a V., a. s., pobočka K. (ďalej len „p.“; spolu ďalej aj „p.“), o podanie správy o hradení nákladov súvisiacich s liečením sťažovateľky v kúpeľoch;
- 8. február 2001 – sťažovateľka predložila okresnému súdu návrh mien a adries svedkov, ktorých žiadala v spornej veci vypočúť;
- 30. marec 2001 – konalo sa pojednávanie, na ktorom boli vypočutí svedkovia, pričom pojednávanie bolo odročené na 11. máj 2001 za účelom predvolania ďalšej svedkyne;
- 18. apríl 2001 – okresný súd urgoval poisťovne o podanie správy,
- 27. apríl 2001 – s. zaslala okresnému súdu odpoveď vo veci úhrady kúpeľného liečebného pobytu sťažovateľky v období od 26. februára do 18. marca 1999;
- 2. máj 2001 – p. oznámila okresnému súdu, že z jej strany nebola pre sťažovateľku poskytnutá kúpeľná starostlivosť;
- 11. máj 2001 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom bola vypočutá svedkyňa a pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania;
- 24. október 2001 - okresný súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom MUDr. Z. S., K. (ďalej len „znalec“);
- 8. november 2001 – sťažovateľka uhradila zálohu súdneho poplatku za znalecký posudok;
- 27. december 2001 – znalec predložil okresnému súdu znalecký posudok;
- 9. január 2002 – okresný súd priznal znalcovi odmenu za vypracovaný znalecký posudok;

- 18. január 2002 – vedľajší účastník zaslal okresnému súdu vyjadrenie k znaleckému posudku;
- 18. február 2002 – sťažovateľka zaslala okresnému súdu vyjadrenie k znaleckému posudku;
- 13. marec 2002 – doručovanie znaleckého posudku odporcovi;
- 29. júl 2002 – okresný súd nariadil pojednávanie na 15. október 2002;
- 15. október 2002 – na základe žiadosti sťažovateľky bolo pojednávanie odročené na 10. december 2002;
- 10. december 2002 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom bol vypočutý znalec a následne bolo pojednávanie odročené na 20. február 2003 za účelom predloženia návrhov na ďalšie dokazovanie sťažovateľkou;
- 11. december 2002 – okresný súd požiadal zamestnávateľa sťažovateľky o predloženie jej mzdového listu;
- 19. december 2002 – zamestnávateľ sťažovateľky zaslal okresnému súdu požadovaný mzdový list sťažovateľky;
- 17. február 2003 – na výzvu okresného súdu z pojednávania z 10. decembra 2002 sťažovateľka oznámila, že trvá na svojom pôvodnom návrhu a jeho dôvodnosť podľa nej je dostatočne preukázaná;
- 20. február 2003 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom boli vypočutí právni zástupcovia účastníkov konania, pričom pojednávanie bolo odročené na 25. február 2003 za účelom vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej;
- 25. február 2003 – na pojednávaní bol vyhlásený rozsudok;
- 14. apríl 2003 – sťažovateľka sa odvolala proti predmetnému rozsudku okresného súdu;
- 20. máj 2003 – okresný súd doručil odporcovi odvolanie sťažovateľky;
- 26. máj 2003 – okresnému súdu bolo zaslané vyjadrenie odporcu k odvolaniu sťažovateľky;
- 27. máj 2003 – vedľajší účastník zaslal okresnému súdu vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľky;
- 13. jún 2003 – okresný súd preložil krajskému súdu odvolanie sťažovateľky aj so súdnym spisom;

- 22. január 2004 – krajský súd uznesením č. k. 11 Co 161/03-117 zrušil rozsudok okresného súdu z 25. februára 2003 a vec mu vrátil na ďalšie konanie;
- 11. marec 2004 – spis bol vrátený okresnému súdu;
- 11. marec 2004 – okresný súd doručoval uznesenie krajského súdu účastníkom konania;
- 22. september 2004 – sťažovateľka urgovala okresný súd o nariadenie pojednávania;
- 5. október 2004 – okresný súd vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili, či súhlasia s nariadením doplnenia znaleckého posudku;
- 11. október 2004 – vedľajší účastník sa vyjadril k výzve okresného súdu;
- 13. október 2004 – odporca zaslal okresnému súdu vyjadrenie k jeho výzve;
- 9. novembra 2004 – sťažovateľka sa vyjadrila k výzve okresného súdu;
- 18. január 2005 – okresný súd nariadil doplnenie znaleckého dokazovania;
- 19. január 2005 – okresný súd doručoval uznesenie o nariadení doplnenia znaleckého dokazovania účastníkom konania;
- 1. marec 2005 – okresný súd zaslal znalcovi súdny spis;
- 8. marec 2005 – znalec predložil okresnému súdu doplnenie znaleckého posudku;
- 11. marec 2005 – okresný súd priznal znalcovi odmenu za vypracované doplnenie znaleckého posudku a doručoval uznesenie účastníkom konania;
- 6. apríl 2005 – vedľajší účastník predložil okresnému súdu vyjadrenie k doplneniu znaleckého dokazovania;
- 3. október 2005 – sťažovateľka zaslala okresnému súdu sťažnosť na prietahy v konaní;
- 4. október 2005 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 15. november 2005;
- 7. október 2005 – okresný súd zaslal sťažovateľke odpoveď na jej sťažnosť;
- 12. október 2005 – sťažovateľka požiadala okresný súd o odročenie pojednávania;
- 26. október 2005 – okresný súd odročil pojednávanie na neurčito;
- 9. november 2005 – okresný súd nariadil znalecké dokazovanie z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie endokrinológia znalcom MUDr. P. S., K. (ďalej len „znalec II“);
- 12. december 2005 – okresný súd doručoval súdny spis znalcovi II;
- 13. február 2006 – znalec II zaslal okresnému súdu znalecký posudok;
- 23. február 2006 – okresný súd nariadil znalecké dokazovanie z odboru psychiatria znalkyňou MUDr. E. M., K. (ďalej len „znalkyňa“);

- 24. február 2005 – okresný súd doručoval doplnenie znaleckého posudku znalca II účastníkom konania;
- 7. marec 2006 – okresnému súdu bolo zaslané vyjadrenie odporcu;
- 19. marec 2006 – okresnému súdu bolo zaslané vyjadrenie sťažovateľky;
- 21. marec 2006 – okresný súd zaslal znalkyni súdny spis.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 1211/99 o žalobe sťažovateľky o náhradu škody z ublíženia na zdraví došlo k namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého občianskoprávneho konania je náhrada škody z ublíženia na zdraví, t. j. vec, ktorej povaha si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 OSP) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (mutatis mutandis I. ÚS 19/00, I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03).

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej ublížením na zdraví môže v danej veci predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci, napr. s nevyhnutnosťou viacnásobného znaleckého dokazovania. Doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania však ústavný nemôže pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci. Napokon aj predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení poukázal nato, že *„faktická zložitost' veci nemala v celom rozsahu vplyv na dĺžku konania“*.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníčky konania, ústavný súd nezistil žiadne závažné skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že sťažovateľka prispela k doterajšej dĺžke konania pred okresným súdom a ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k prieťahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci bez akýchkoľvek dôvodov nečinný v období:

- od 29. decembra 1999 do 16. novembra 2000, t. j. viac ako 10 mesiacov,
- od 11. mája 2001 do 24. októbra 2001, t. j. viac ako 5 mesiacov,
- od 11. marca 2004 do 5. októbra 2004, t. j. viac ako 6 mesiacov,
- od 6. apríla 2005 do 4. októbra 2005, t. j. viac ako 5 mesiacov.

Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prieťahy v konaní, ktoré sú vo veci náhrady škody z ublíženia

na zdraví z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. Okresný súd teda počas viac ako 26 mesiacov vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v napadnutej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania sťažovateľky, ale v dôsledku postupu súdu.

Obranu okresného súdu, podľa ktorého priet'ahy „*boli spôsobené značnou preťaženosťou vybavujúcej sudkyne*“, nebolo možné akceptovať. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal alebo nemohol riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka sa domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 100 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľku dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, ako aj na predmet konania (povahu veci) považuje za primerané v sume 60 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2005 je 2 501 Sk a hodnota režijného paušálu je 150 Sk.

Sťažovateľke patrí náhrada trov za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2005 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti na ústavný súd) vo výške 5 002 Sk a dvojnásobok režijného paušálu vo výške 300 Sk. Sťažovateľke tak vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 5 302 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. augusta 2006